

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Aqua bis à Moyse data, duplicis fontis, à Christo nascente & moriente dati, figura.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

bantur haurire aquam, ad refocillandum potius, quam ad potandum. Sed filii Ammon & Moab accesserunt ad Holofernem, dicentes: Filii Israël, non in lancea, nec in sagitta confidunt, sed montes defendunt illos, & ministrant illos colles in precipitio constituti. Ut ergo, sine congreessione pugna possis superare eos, pone custodes fontium, ut non hauriant aquas ex eis; & sine gladio interficies eos: vel certè fatigati tradent cimitatem suam, quam putant in montibus positam superari non posse. Et placuerunt verba hac, coram Holoferne, & coram satellitibus eius, & constituit, per gyrum centenarios, per singulos fontes. Cumq[ue] ista custodia, per dies viginti fuisset expleta, defecerunt cisterne, & collectiones aquarum omnibus habitantibus Bethuliam, ita ut non esset, intra cimitatem, unde satiarentur, vel una die, quoniam ad mensuram dabatur populis aqua quotidie. Eiusdem modi historijs strategematum libri sunt pleni; è quibus perspicuum est, magnum esse, in aquis, beneficium, grande momentum: quod tantò pluris ut fiat, sinit Deus homines, negatione aquæ, intelligere. Valde enim charum nobis debet esse, quo tam ægrè caremus. Denique id, vbi deest, summo labore atque sumptu, effossis puteis, querimus; quod passim alibi, & totis riuis fluuijsque diuina nobis bonitas largitur.

V. Quamobrem & ipsi sancti beneficia præstituri, fontes ap-

Theod. serm. 2. de prouid. Num. 20. 9. ruerunt. An non enim tulit Moyses virgam, que erat in conspectu Domini, sicut præceperat ei, congregata multitudine, ante petram, dixitq[ue] eis: Audite rebelles, & increduli: Num de petra hac vobis aquam poterimus ejcere? Cumq[ue] eleuasset Moyses manum, percutiens virgabim scilicet, egressa sunt aquæ largissima, ita ut populus biberet, & jumenta.

Exod. 17. 6. Erat autem hæc alia petra, & alia percusso ab illa, quæ in Exodo memoratur. Hæc enim facta est, in Raphidim, juxta Sinai, anno primo vel secundo, post egressum ex Ægypto; illa autem altera, in deserto Sin, apud Cades, sub initium anni quadragesimi, post exitum ex Ægypto. Igitur bis hoc beneficium prodigiosum præstitit populo Moyses; sicut & alter Moyses Christus, à quo, ceu fonte perenni, aut jugi aqua omnium cœlestium & terrenorum beneficiorum, itidem legimus, duos vberrimos ac saluberrimos fontes nobis excitatos: à nascente vnum, alterum à moriente. Ut enim de dulcissimis & diuinissimis fontibus lachrymarum nihil dicamus, nascente in spelunca Christo, inibi, ad ea, quæ, usus quotidianus polcen-

poscebat, è petra fluxit aqua, quæ nunquam fugit, neque potuit exauriri; mansitque diutius diuinæ virtutis egregium monumentum. Siquidem adhuc Bedæ temporibus, vigebat cunctis perspicuum & venerandum tantæ rei prodigium. Quod ipse à teste, qui hæc viderat, sanctissimo Episcopo acceptum, his verbis, scriptis mandauit. *Hec spelunca tota interius specioso marmore tecta, supra ipsum locum, ubi Dominus natus specialiter traditur, S. Maria grandem gestat Ecclesiam. Petra, juxta murum, cauata primum Domini corporis lanacrum de muro missum suscipiens, haetenus seruat: quæ si qua forte occasione, vel industria fuerit exhausta, nihilominus continuo, dum respicit, scuti ante fuerat plena, redundat.* Hunc fontem dedit salutis nostræ fons; cùm viuere cœpit; postquam viuere defit, alium nobis fontem donauit. Siquidem unus militum lancea latuus eius aperuit, & continuo exiuit sanguis & aqua. Vigilanti verbo Euangelista usus est, ait S. Augustinus, ut non diceret: *Latus eius percussit, aut vulneravit, sed aperuit; ut illic vita ostium panderetur,* unde sacramenta Ecclesia manarunt. *Hoc & pranunciarat, quod Noë, in latere arca ostium facere jussus est, quòd intrarent animalia, quæ non erant diluvio peritura, quibus prefigurabatur Ecclesia.* Dignatus est Seruator ad Samaritanam dicere: *Da mihi bibere; cumque illa tergiuersaretur, respondit Iesvs, & dixit ei: Si scires donum Dei, & quis est, qui dicit tibi: Da mihi bibere: tu forsitan petiſſes ab eo, & dediſſet tibi aquam viuam.* Mirum est, tot homines non dignari petere hauſtum à Christo, & à Christo propinante ac inuitante, immo aquam viuam promittente. Nam profectò talem in SS. Eucharistia hauſtum propinat; hauſtum è latere suo profluentem. *Itaque, quia hinc suscipiunt principium sacra mysteria,* inquit S. Chrysostomus, *cum acceſſeris ad tremendum calicem, quasi ab ipsa bibiturus Christi costa, ita accedas.* Ut autem videamus, eum non solùm dedisse fontes salubritate, atque in medendis corporibus nobiles, sed dedisse tunc, cùm cauſas habuit negandi: tunc aquæ & sanguinis fons, in latere eius, est ruptus, cùm homines illi, in potum fel & acetum porrexissent. Ita absinthia nostra nectare suo compensauit.

Quin. & alios salutares à Christo fontes promanasse, probæ authoritatis scriptores tradiderunt. Nam, sub eius Natiuitatem,

*Si dolili
audire
dilectio
et. 100. 0*

Beda de locis
sanct. c. 8.

Ioan. 19. 34.

S. Augustin.
tract. 120.
in Ioan.

Ioan. 4. 8.

S. Chrysost.
hom. 84.

VI.